

Než co to uslechtilé jezulátko v jesličkách ležící a na to všecko patřící sobě komu učiní.

se též domnívat, že ten nový král brzy vítězitелеm bude a jím zdávná žádaný pomyslil? Ó, jak ta velika nevděčnost židovská jeho svate srdce trápila! Ó, jak velice jej to bolelo, že jeho příchod na tento svět těm nevděčným Židům jest tak nepřijemný! Protož v svém srdci řekl: Ó ty zatvzrelý narode, je-liž to ta česť, kterou mi prokazuješ? je-liž to láskavé vítání, kterým mě ctíš? Já tobě k vůli z nebe jsem přišel, abych tě od nepřátel tvých vysvobodil, a ty tvé vysvobození přijít nechceš! Já z pouhé k tobě lásky člověčenství jsem na sebe vzal, abych ti spasení a věčný pokoj učinil, a ty volíš raději v nepokojí a v poddanosti zůstat! Otcové tvoji tak velice dychnuli, aby mohli den příchodu mého na svět spatřit, a ty nad tím

našema zmizela.

To když Herodes uslyšel, ještě více nad tím se ulekl, neboť se bál, kdyby tomu tak bylo, že by on i synové jeho království zbaveni býti museli, protož chyťte se jich vypíral, jak dávno jest tomu, že tu hvězdu poněprv viděli. Naposledy rozkazal všeckny zákonníky povolal, na nichž se doptával, kde by se Kristus měl narodit. Ó Bože, jaký hluk to v celém městě způsobilo, poněvadž Herodes netoliko některé, ale všeckny knížata kněžská a zákonníky spolu dal povolal. Když pak ten kritik po celém městě Jeruzalemě se rozhlasil, co se domníváš, co jsou ti lidé činili? Zdaž srděčně se neradovovali, že již aspoň jednou ten zdávná žádaný Mesias na svět přišel? Zdaž ruce své k nebi nepozdvihali a srděčně dobrověmu Pánu Bohu děkovali, že jim toho času dočekati milostivě dopřít ráci, po kterém tak mnozí králové a knížata toužili, říkáuce: Budiz tehdy Pan Bůh navěky pochvalený, že již jednou Mesias nám se narodil, neb nyní spasení naše svuj počátek vezme? Kdo by se byl nenařadil, že tak myslit sobě a mluvit budou? Ale svaty Matouš povída, že netoliko Herodes, ale i celé město Jeruzalem nad tím velmi se uleklo a zarmoutilo. Ze Herodes se zarmoutil, divu nejni, neboť se obával, aby ten vnově narozený král jej z jeho království nevyhnal. Ze pak celé město Jeruzalem se zarmoutilo, to jest věc předivná, že již žádný člověk pochopit nemůže. Neb co mělo za příčinu to město se rmoutit? Snad se domnívali, že ten nový král jak s Herodesem králem, tak s Římany valky povede, a tak v zemi veliky rozbroj povstane? Ale mohli

dozský se narodil, nýbrž že mu potěšení z toho bude, že oni z tak dalekých zemí přijeli jejich Mesias se klanět, protož se nepřáli, zdaž již jejich Mesias se narodil, ale pravili: Kde jest, který se narodil, král židovský? Když Herodes mimo vsi své naděje takovou otázku uslyšel, tu se nad tím srděčně zarmoutil, neb dobře věděl, že Židé na něj nevěřili, protože on rozenny pohan byl a fortelně Židy o království připravil. Protož když drobět toho strachu pozbyl, ptal se jich, kterak to vědí, že král židovský se narodil. Jemuž odpověděli: Viděli jsme hvězdu na východu, jenž z této krajiny pocházela, ktera k nám rychle přiběhla, jako by nás volat chtěla, ktera rázto hvězda až do židovské země cesty nám ukazovala, kdež potom před očima